

LÁ%TA Á EDESĀ•TĀ• A DALĀ Ā• - 10

NedĀle, 07 Āervenec 2013

Na letní olympiádĀ v Tokiu se Āeskoslovenským gymnastkám daĀtilo. VĀra ĀEĀslavská získala tĀ zlaté medaile - ve vĀjednotlivcĀ, v pĀeskoku a na kladinĀ. TĀ zlaté medaile byl do té doby nejĀtší úspĀch Āeskoslovenského sportovce, který o osm let pozdĀji sama pĀekonala v Mexiku. DruĀstvo ĀCESSR pak získalo i s ĀEĀslavskou stĀibnou i

Ve stranických špiĀkách KSSS vzrĀstal odpor stalinistického kĀídla proti ChrušĀovovi. Na jejich stra pĀidal i L. I. BreĀnĀ, který tak vyuĀil pĀíleĀitosti a zradil svého spojence. ChrušĀov odstoupil pro veĀejnĀ „ze zdravotních dĀvodĀ“. ZaĀinající reĀísér Miloš Forman vytvořil s herci i neherci film ĀEĀ se zapsal do zlatého fondu Āeské kinematografie. Film o hledání mladých lidí a o odcizení generací.

„Nehraní“ hlavních protagonistĀ je pro film charakteristickým znakem a právĀ to dodalo snímku na autentiĀnosti a humoru. Poprvé se tu objevil Vladimír Pucholt. Mezi filmy, v nichĀ se to hemĀilo soudruhy, to bylo velmi pĀijemné oĀivení ve filmografii poĀátku šedesátých let. A stĀíháme suknĀ, jen zvolna, vĀdycky jenom cenĀák. Koncem tohoto desetiletí budou v mini pod zadek chodit i sedmdesátileté penzistky. My zatím s mini jenom laškujeme. SuknĀ nosím jenom v létĀ. ProĀ? ProtoĀe zatím nikdo nevynalezl krepilonové punĀocháĀe. Zato vynalezl pĀíšerný nástroj, kšíry na silonové punĀochy se švem. Kšíry i punĀochy se na nohou kroutí jak hadi a neustále musí být umravĀovány. Máma mne Āíví, mám kde bydlet, ale na obleĀení nedostanu korunu. JenĀe doma je po tátovi ve skĀíních v kufrech spousta látek, podšívek, lemovek, podloĀení, zipĀ, šuplík plný knoflíkĀ a další plný nití. Také tu zĀstavá po nĀm stará Singrovka, protoĀe byl krejĀí. A tak zaĀinám šít...

ProtoĀe mne to nikdo nenauĀil, pomáhám si všelijak. VĀbec netuším, Āe v spodní nit automaticky vytáhne a tak nĀjakou dobu, neĀmnĀ to dojde, spodní nit navlékám do jehly a protahuji nahoru. Také synchronizace noha ruka, není hned dokonalá a prošíji si prostĀmedníĀek na pravé ruce, ale jenom maso, Āádná kost. Dobrý, uĀ umím rovně šítí i zatĀky a tak zaĀnu stĀíhat látky... TajnĀ, aby máma nevĀdĀla, mne asi zabila. Poprvé také vidím Burdu a Quelle u kámošky, jejíĀ rodina má pĀíbužné na západĀ. Jo, to pĀjde, v BurdĀ jsou stĀíhy a není to tak hrozné se v tom zorientovat. Máma na to samozĀejmĀ Āasem pĀíjde, následu Āev a zamykání skĀíní. Chudák netuší, Āe skĀíĀ s dozickým zámkem se po naklonĀní otevĀe a stejrdá i zavĀt. Pak jí jednu naĀapu, jak se mými vĀtvory chlubí tetĀ. ProblĀemem je ségra. Je vdaná, vydĀlává, ale uchváčena mými modely, mi je kaĀdou chvíli sebere a narve na sebe. Je totiĀ mnohem silnĀjší neĀ já hubeĀour také nohu má o nĀco vĀtší. A já kdyĀ se chci naĀanĀat, nacházím vĀci špinavé, popárané, boty rozĀmachĀané a silonky s puštĀným oky. Asi to zná kaĀdá, která mĀla doma ségru. Šítí samozĀejmĀ nestaĀí, punĀochy ani boty si ušít nedokĀu a tak chodím na brigády. Všude, kde mne vezmou, protoĀe je mi teprve šestnáct. Na brigádu chodím o prázdninách i bĀhem školního roku. Do Laktosu balit polárky, dávat láhve s mlékem do pĀepravek, na rampu na pás pĀekládat vrácené pĀepravky plné lahví z auĀákĀ a fialový hnus - mytí lahví v betonových vanách: to jsou láhve, které nebyly poĀádnĀ umyty a teprve potom mohou jít na mytí párou, taky kontrolovat Āistotu sklenic a pĀipravovat krabice na polárky a eskyma. A pĀed Vánoci do Orionky balit Āokoládové figurky, do PrĀmyslu trvanlivého peĀíva v KarlínĀ zas pro zmĀnu balit Āokoládové perníky, do sladovny v PodbabĀ pĀehazovat jeĀmen, pak zase do balírny cukrovaru v ĀEakovicích, do Fruty v Holešovicích pĀebírat ovzeleninu na pásu, prodávat ovoce a zeleninu ve stĀnku u Vinohradské trĀnice, nebo ve stĀnku na OrteĀku prodávat kytky na MDĀ.

Ano, všude, kde se také mohu najít. Tento rok nám vyhoĀí lodĀnice, nĀkdo jí a zĀejmĀ úmyslnĀ. Nám shoĀí jenom Āebrovka, kajaky máme naštĀstí doma ve sklepĀ. JenĀe lodĀnici po a tak sháníme, kde se upíchnout. Brzy najdeme lodĀnici na zlíčovském bĀehu Vltavy, tam, kde ústí Dalejský potok. Dneska na tom místĀ stojí jeden z pilířtĀ Barrandovského mostu. A stĀváme se oragnizovanými vodáky. Parta v lodĀ je parta šilencĀ. Brzy na jaĀe si vyvezou kajaky nahoru do Prokopského údolí a pak sjíĀdí rozvodnĀný DalejĀ úzkým betonovým korytem, které je hluboko pod úrovní chodníkĀ a místy i skruĀemi. V roce 1964 pĀipadly Velikonoce konec bĀezna a lodĀnice poĀádal zájezd. Nezapomenutelný záĀitek, jela se Klabava z ChrĀstu v PlznĀ. Autobus odvezl lodĀ, my jeli vlakem, v ChrĀstu jsme málem pĀejeli a vystoupili na poslední chvíli. Klabava je jenom taková stuĀka vody, v létĀ. JenĀe tohle bylo brzy na jaĀe, sníh teprve odtával, místy byla ještĀ jinovatka a Klabava byla rozvodnĀná a uhĀlá do Berounky pĀknĀ rychle. Cvakli se tam skoro všichni a všichni jsme cvakali zubami. Já vykokpání nĀjak zázrakem ušja, pĀes kajak jsem mĀla špricku, tak vevnitĀ bylo sucho, ale z pádla mnĀ zatĀkalo do rukávů a obliĀej jsem mĀla celý zeškrábaný, jak mne to kaĀdou chvíli namlelo nĀkam do kĀoví. KdyĀ dnes vidím, jakou vodáci mají výbavu, mohu jenom tiše závidĀt...

Do lodního pytle u kajaku se toho moc nevejde, tak sebou vĀdycky pár svrškĀ, plĀné boty, vĀtinou Jarmilky, stan vojenský jehlan, jedna nafukovací matrace, u které jsem vĀdycky pĀí nafukování vyplivla plíce, a spacák. Tedy spacák, tlustá šedivá a tĀká bavlnĀná deka, která se po stranĀ zapínala na mnou vlastnorĀnĀ všitý zip. KdyĀ se namoĀila, musela vyhodit, protoĀe uĀ nikdy neuschla. Na jaĀe se také opravuje lodĀnice, vymĀĀuj se dĀevĀné podlahy a natírají baráku acetonovou barvou. DivnĀ šedivou, protoĀe se totiĀ slily všechny zbytky barev, aby se spotĀebovaly. Já se švárou se chytĀe ulejeme k podlahám. SĀinka ne, ta se Āene lakovat. KdyĀ veĀer skonĀíme, ségra je od barvy zacákaná od shora dolĀ a místo rukou má sloní tlapy. Pak se ukĀe, Āe došlo Āedidlo, tak ségra navlékne hodobĀové šaty a s brekem jde s námi na tramvaj. My se jí se švárou ještĀ pošklebujeme, Āe jsme jí to Āíkali, ale Āe mĀla svojí hlavu.

Ten rok ještĀ s lodĀnici jedeme na zájezd do Rumunska sjíĀdí dravé Āeky. Jezdíme jenom ty nejhezĀí ús autobus nás vĀdycky potom popoveze dál. Ty Āeky byly nĀkde v okolí Brašova, myslím Mare a Luncoara. Nádherná nedotĀená pĀíroda, ve mĀstĀ v pohodĀ i tak všude Āebrající dĀti, ale venku jsme se báli o Āivot - a nebylo to kvĀli tomu, Āe bychom se snad utopili. Rumunští ovĀáci, kdyĀ jsme alkohol chtĀli smĀnit za jídlo, tak n nás šli s kudlami, zabavili všechny láhve, jen lodĀ nechali. Ani jsme se nehádali a mazali pryĀ. V roce

https://www.kudlanka.cz Vytvořeno pomocí Joomla! Generováno: 1 July, 2024, 08:16

64 to byla země, kde byl pátým itomen je státedovk. DEERES, absolutní pamětnice